

NAMTURĪBA UN MISIJA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Kor. 8–9; Jņ. 3:16; Jņ. 17:5; Lk. 9:58; Atkl. 13:8; Rom. 12:8; Rom. 15:26, 27.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo jūs zināt mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka Viņš, bagāts būdams, ir tapis nabags jūsu dēļ, lai Viņa nabadzība kļūtu jums par bagātību” (2. Kor. 8:9).

2. Kor. 8. un 9. nodaļa parāda, ka Pāvils deva korintiešiem iespēju kalpot saviem brāļiem un māsām Jūdejā. Šis fragments atklāj, ka došana ir privilēģija, ko Dievs mums piešķir, lai mūsu raksturs varētu līdzināties Kristus pašuzupurīgajam raksturam. Debesu valoda ir došanas valoda. Ievērojiet šos ievērojamos vārdus: “Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš deva Savu vienpiedzimušo Dēlu” (Jņ. 3:16).

Turklāt Jņ. 3:16 skaidri izsaka Dieva nolūku, dodot Jēzu, lai “ikviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet iegūtu mūžīgo dzīvību” (NKJV). Šajā pantā namturība un misija iet roku rokā. Tās ir tikpat neatdalāmas kā monētas abas puses. Nav brīnums, ka Pāvils sevi un savus līdzstrādniekus sauc par “Dieva noslēpumu namturiem” (1. Kor. 4:1). Arī mēs šajā pašā nozīmē esam namturi.

Šonedēļ mēs redzēsīm, ka namturības un misijas jēdzieni dziļi sakņojas Jēzus paraugā. Patiesi, namturība un misija ir neatdalāmas. Namturība nodrošina draudzi ar finansiālajiem un cilvēkresursiem, lai īstenotu Dieva misiju.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 12. septembrī.

Jēzus paraugs

2. Kor. 8. un 9. nodaļas konteksts ir saistīts ar to, ka Pāvils iedrošina Korintas draudzes locekļus pabeigt līdzekļu vākšanu nabadzīgajām draudzēm Jūdejā. Acīmredzot viņi jau bija apņēmušies to darīt (2. Kor. 8:10, 11; 2. Kor. 9:5; sk. arī 1. Kor. 16:1–4), taču attiecību sarežģījumi starp viņiem un Pāvilu bija visu apgrūtinājuši. Pēc tam, kad šīs problēmas tika atrisinātas (2. Kor. 1–7), Pāvils nu pievēršas šī uzdevuma pabeigšanai (2. Kor. 8–9).

Vispirms Pāvils atsauca uz maķedoniešu piemēru (2. Kor. 8:1–7), kuru galējā nabadzība netraucēja viņiem pārpilnībā izpausties “dāsnuma bagātībā” (2. Kor. 8:2, ESV). Jā, nabadzība un dāsnums var iet kopā. Tomēr šis apbrīnojams maķedoniešu dāsnums ir tikai atspoguļojums Jēzus dāsnumam, kurš atdeva Sevi mūsu labā (2. Kor. 8:8–15).

Izlasi 2. Kor. 8:9. Ko šis pants mums stāsta par Jēzus paraugu? _____

Pāvila izteikums 2. Kor. 8:9 ir viens no pārsteidzošākajiem, spēcīgākajiem un dziļākajiem fragmentiem visā Bībelē. Pāvils stāsta par Jēzus misiju, taču ar apbrīnojamu vārdu ekonomiju. Šeit ir tik daudz teoloģisku dziļumu! Tas ir pestīšanas stāsts, kas izstāstīts tikai ar viena panta palīdzību.

Vēl iespaidīgāk ir tas, ka šis stāsts tiek izstāstīts finansiālā valodā. Jā, Jēzus bija bagāts. Viņa bagātība runā par Viņa iepriekšējo eksistenci Debesīs (Jņ. 17:5). Viņš nolēma kļūt nabags, atsakoties no Debesu godības un ienākot šajā ciešanu pasaulē. Viņš kļuva burtiski nabags (Lk. 9:58). Lai gan Viņš bija vienlīdzīgs ar Dievu, Viņš “iztukšoja Sevi, pieņemot kalpa veidu un kļūdams cilvēkiem līdzīgs” (Fil. 2:7, NASB). “Cilvēka kārtā būdams, Viņš pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei” (Fil. 2:8, ESV).

Jēzus atdeva Savu dzīvību, lai mēs varētu dzīvot mūžīgi kopā ar Viņu. Viņa upurim bija mērķis – mūsu pestīšana. Namturība un misija iet kopā. 2. Kor. 8. – 9. nodaļa stāsta par konkrētu naudas ziedojumu, taču šis stāsts balstās uz Jēzu. Šis nedēļas laikā mēs redzēsim teoloģiskus principus, kas saistīti ar ziedojumu došanas praksi un kas balstīti uz Kristus pašai ziedīgo upuri.

Pakavējies domās pie Jēzus dzimšanas, dzīves, nāves un augšāmcelšanās. Kad tu saproti, ka tas viss tika darīts tevis dēļ, lai tev būtu cerība uz kaut ko vairāk nekā šo nožēlojamo eksistenci šeit, kādai būtu jābūt tavai reakcijai? _____

Motivācija

Izlasi 2. Kor. 8:1, 5 un 2. Kor. 9:7, 9, 13, 15. Kāda ir šo pantu centrālā vēsts? _____

Došanas valoda caurvij 2. Kor. 8. un 9. nodaļu: “Dieva žēlastība .. ir dota” (2. Kor. 8:1, ESV); “Viņi paši sevi nodeva” (2. Kor. 8:5, ESV); “Katrs lai dod, kā savā sirdī nolēmis .., jo Dievs mīl priecīgu devēju” (2. Kor. 9:7, NIV); “Viņš ir devis nabagiem” (2. Kor. 9:9, ESV); “Viņi slavēs Dievu .. jūsu devīgā ziedošanas dēļ” (2. Kor. 9:13, ESV); “Paldies Dievam par Viņa neizsakāmo dāvanu!” (2. Kor. 9:15, ESV). 2. Kor. 8. un 9. nodaļa sākas un beidzas ar došanas valodu (2. Kor. 8:1 un 2. Kor. 9:15). Šīs abas nodaļas jālasa, paturot prātā došanas ideju. Tās piedāvā vismaz četrus galvenos iemeslus, kāpēc ir vajadzīgi ziedojumi.

Pateicība par Dieva žēlastību (2. Kor. 8:1; 2. Kor. 9:14, 15). 2. Kor. 8.–9. nodaļa sākas ar atsauci uz “Dieva žēlastību” (2. Kor. 8:1). Nedaudz tālāk Pāvils saka: “Jūs pazīstat mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību” (2. Kor. 8:9, ESV). Dieva un Kristus žēlastība šeit tiek pasniegta kā galvenais iemesls ziedošanas praksei. Dāvājot Kristu, Dievs mums ir devis tik daudz. Sniedzot savas dāvanas pretī, mēs atzīstam Dieva žēlastību savā dzīvē.

Līdzīgi kā došanas jēdziens, arī termins “žēlastība” (grieķu valodā “charis”) atkārtojas 2. Kor. 8.–9. nodaļā. Tāpat vārds “charis” parādās šī fragmenta sākumā un beigās (2. Kor. 8:1; 2. Kor. 9:14, 15). Pāvils šo terminu lieto ar dažādām nozīmēm, lai uzsvērtu, ka Kristus žēlastība mūsu dzīvē rada žēlastību arī pret citiem un pateicību.

Vēlme sekot Jēzus paraugam (2. Kor. 8:9). Jēzus bija bagāts un kļuva nabags (atceries, ka tie simbolizē Viņa mūžīgo pastāvēšanu un pēc tam nākšanu cilvēka veidolā). Ir tikai viens veids, kā tas varēja notikt: Viņš atdeva visu. Kas attiecas uz mums, ar saviem ziedojumiem mēs dodam iespēju citiem iepazīt Kristu.

Vēlme dalīties ar Dieva svētībām (2. Kor. 9:10, 11). Mēs dodam citiem tikai tāpēc, ka paši vispirms esam saņēmuši no Dieva. Viņš mūs bagātina, lai mēs varētu būt devīgi.

Patiesa mīlestība (2. Kor. 8:8, 24). Došana ir patiesas un īstas mīlestības pārbaude. Tas ir visredzamākais pierādījums, ka mīlestība mājō cilvēka sirdī. Lietojot angļu izteicienu, tas nozīmē “likt savu naudu tur, kur ir tava mute”.

Cik dāsns tu esi? Krusta gaismā padomā, cik daudz tu dod, salīdzinot ar to, cik tu varētu dot! _____

Plānošana

Izlasi 2. Kor. 9:7. Ko šis pants saka par ziedošanu? _____

Dieva lēmums glābt pasauli tika pieņemts jau pirms grēka ienākšanas pasaulē. Kristus nākšana, lai mirtu par mums, bija daļa no sena plāna (Atkl. 13:8). Dievs netika pārsteigts. Viņš bija ielānojis atdot Sevi caur Jēzu. 2. Kor. 8. un 9. nodaļā plānošana ir būtisks teoloģisks princips, kas attiecas uz ziedošanu. Tas redzams vismaz divos veidos.

Pirmkārt, plānošana ietver iepriekšēju lēmumu. Pāvils saka, ka “ikviens lai dara, kā tas savā sirdī apņēmis” (2. Kor. 9:7). Grieķu vārds, kas tulkots kā “apņēmis”, ir darbības vārds “proaireō”. Tas ir saliktenis: “pro” nozīmē “iepriekš” vai “jau iepriekš”, bet “aireō” šajā kontekstā nozīmē “izlemt”. Tātad “proaireō” norāda uz lēmumu, kas pieņemts iepriekš. Sākot ar vārdu “ikviens”, Pāvils parāda, ka dotā summa visiem nebūs vienāda. Viņa doma ir tāda, ka katram rūpīgi jāizvērtē un jāizlemj, cik daudz viņš dos. Jādod tas, ko viņš uzskata par sev piemērotu summu.

Otrkārt, plānošana ietver proporcionalitātes principu. Pāvils raksta, ka maķedonieši “ziedojuši pēc savām spējām” (2. Kor. 8:3). Pēc tam viņš šo principu attiecina arī uz korintiešiem. Mudinot viņus pabeigt jau uzsākto darbu, viņš aicina to darīt saskaņā ar viņu rīcībā esošajiem līdzekļiem (2. Kor. 8:11). Viņš secina, ka ziedojums tiek dots “pēc tā, kas kādam ir, nevis pēc tā, kā viņam nav” (2. Kor. 8:12, KJV). Ja Bībele skaidri nosaka desmitās tiesas apmēru – desmit procenti –, tad ziedojumi nav konkrēti noteikti. “Katrs lai dod, kā savā sirdī apņēmis” (2. Kor. 9:7), piemērojot proporcionalitātes principu. Tas nozīmē, ka katrs pats nosaka, kādu daļu no saviem ienākumiem viņš ziedos. Katram jādod atbilstoši tam, kas viņam ir. To nav iespējams izdarīt bez plānošanas.

Cik uzticīgs tu esi desmitās tiesas un ziedojumu došanā neatkarīgi no tā, vai esi bagāts vai nabags? Kādas atrunas tu izmanto, lai atturētos no došanas, lai gan zini, ka vari dot vairāk? _____

Attieksme

Izlasi 2. Kor. 8:1–5. Kāds iespējamais iemesls varēja būt maķedoniešu vēlmei ziedot ar tādu dāsnumu? _____

Maķedoniešu pozitīvā attieksme ir redzama vairākos veidos. Pirmkārt, viņi deva ar lielu sirsnību (2. Kor. 8:2). Pāvils saka, ka maķedoniešu “prieka pārpilnība un viņu dziļā nabadzība ir devusi bagātu dāsnumu” (2. Kor. 8:2, KJV). Vēlāk viņš piemin, ka “priecīgu devēju Dievs mīl” (2. Kor. 9:7). Grieķu vārds, kas tulkots kā “priecīgs”, Jaunajā Derībā parādās tikai šeit. Tās pašas vārdu saimes vārds sastopams citur: “Kas strādā žēlsirdības darbu, lai dara to ar prieku” (Rom. 12:8). Šīs vārdu saimes vārdi literatūrā ārpus Bībeles dažkārt parādās ar nozīmi – liksmība un laime. 2. Kor. 9:7 priecīgs devējs nozīmē tādu cilvēku, kas dod bez nepatikas.

Otrkārt, viņi deva ar dāsnumu (2. Kor. 8:2). Pirms Pāvils pieminēja maķedoniešu dāsnumu, viņš vispirms norādīja uz viņu “dziļo nabadzību”. Vārds “dāsnums” (grieķu valodā “haplotētos”) vēl divas reizes parādās 2. Kor. 8. un 9. nodaļā. Pāvils saka: “Jūs tiksiet bagātināti visādi, lai jūs varētu būt dāsni katrā gadījumā” (2. Kor. 9:11, KJV); tas nozīmē, ka mums tiek dots, lai savukārt mēs pēc tam varētu dot. Nedaudz tālāk viņš piemin “jūsu ieguldījuma dāsnumu” (2. Kor. 9:13, KJV). Šajā vietā būt dāsnam ziedošanā ir veids, kā apliecināt Kristus evaņģēliju.

Treškārt, viņi deva “labprātīgi” (2. Kor. 8:3). Tas nozīmē, ka viņi ziedoja brīvprātīgi. Tas kļūst vēl apbrīnojamāk, ja ņem vērā, ka viņi nedeva no pārpalikuma, jo viņu līdzekļi bija ļoti ierobežoti. Pāvils izsaka to pašu domu, raksturojot Tita vēlmi apmeklēt korintiešus. Viņš devās uz Korintu brīvprātīgi (2. Kor. 8:17).

Ceturtkārt, viņi deva ar apziņu, ka došana ir privilēģija (2. Kor. 8:4). Šī attieksme redzama maķedoniešu lūgumā piedalīties vākšanā. “Viņi neatlaidīgi lūdza mūs par privilēģiju piedalīties šajā kalpošanā” (2. Kor. 8:4, KJV).

Visbeidzot, viņi piedalījās ziedošanā, kas bija kā pilnīgas nodošanās akts (2. Kor. 8:5). Pāvils saka: “Viņi vispirms nodeva sevi Tam Kungam un pēc tam, pēc Dieva gribas, arī mums” (2. Kor. 8:5, KJV). Sevis nodošana Kungam ved pie sevis nodošanas citiem. Maķedonieši paplašināja savu iesaisti misijā ārpus finansiālas palīdzības. Tas nozīmē, ka došana un dāsnums neaprobežojas tikai ar naudu.

Vienotība

Mēs esam redzējuši, ka Pāvils mudina Korintas draudzes locekļus iesaistīties ziedojumu vākšanā nabadzīgajām draudzēm Jūdejā. Viens no viņa mērķiem ir iedegt vienotības izjūtu. Viņš vēlas, lai viņi piedalās, lai būtu daļa no misijas. Viņš vēlas parādīt, ka pagānu draudzes ir tās pašas Dieva ģimenes daļa kā jūdu ticīgie Jeruzalemē. Tie, kas kādreiz bija viņu pretinieki, tagad patiesi ir līdzdalībnieki Dieva Jaunās Derības atlikumā. Pāvils vēlas redzēt visu kristīgo ģimeni – jūdus un pagānus – apvienotus spēcīgā veidā, kas var nest liecību nākamajām paaudzēm.

Tits un vēl divi atzīti brāļi bija atbildīgi par līdzekļiem. Dievs bija ielicis šīs rūpes par draudzi Tita sirdī (2. Kor. 8:16). Ar draudžu palīdzību Dievs bija izraudzījis arī pārējos divus brāļus (2. Kor. 8:18–23). Viņi tiek saukti par “draudžu sūtņiem, Kristus godību” (2. Kor. 8:23). Nav būtiski, vai “Kristus godība” raksturo šos divus uzticamos brāļus vai arī pašas draudzes. Ziedojumu došana galu galā ir uzticības zīme Kristum, draudzes Galvai (Ef. 4:15).

2. Kor. 8. – 9. nodaļā norādīts, ka ziedojumi jānodod cilvēkiem, kurus Dievs caur draudzi ir iecēlis. Frāzes “visas draudzes” (2. Kor. 8:18), “draudžu izraudzītais” (2. Kor. 8:19) un “draudžu sūtņi” (2. Kor. 8:23) tieši to arī apliecina. Tādēļ šāds aicinājums nav pārsteidzošs: “Parādiet viņiem savu mīlestību .. draudžu priekšā” (2. Kor. 8:24).

Ziedojumu atnešana draudzei – Dieva ieceltajam instrumentam virs zemes – veicina vienotību un vienlaikus arī vienotības izjūtu kā rezultātu (2. Kor. 8:13, 14). Nauda var būt liels vienotājs. No otras puses, ja cilvēku skatieni nav vērsti uz Dieva godu, nauda var radīt arī šķelšanos.

Kā Rom. 15:26, 27 atklāj Pāvila vēlmi pēc vienotības? _____

Visbeidzot Pāvils raksturo ziedojumu vākšanu kā kalpošanu, kā žēlastības aktu, kā svētību, kā pielūgsmes darbību un arī kā sadraudzību. Tas viss – no viena ziedojuma? Padomājiet par to.

Kā mūsu ziedojumi citām draudzēm un misijām ārzemēs, bieži ļoti tālās vietās, palīdz veicināt vienotību mūsu draudzē visā pasaulē? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļa “Augstsirdīgā draudze” (335. – 345. lpp.).

“Tie, kuru sirds ir pilna ar mīlestību pret Kristu, sekos Tā piemēram, kas mūsu dēļ kļuva nabags, lai mēs, pateicoties Viņa nabadzībai, kļūtu bagāti. Laiku, naudu, iespaidu – visas no Dieva rokas saņemtās dāvanas – tie uzskatīs kā līdzekļus, vienīgi lai veicinātu Evaņģēlija darbu. Tieši tā notika ar pirmajiem kristiešiem; un, ja šodien draudzē būs redzams, ka Dieva Gara spēkā tās locekļi savu mīlestību ir novērsuši no pasaules lietām un ir labprātīgi pienest upurus, lai citi cilvēki sadzirdētu Evaņģēliju, tad pasludinātajām patiesībām būs spēcīga ietekme uz klausītājiem.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi” 71. lpp.)

“Kungs neprasa mūsu ziedojumus. Mēs nevaram Viņu padarīt bagātāku ar savām dāvanām. Dziesminieks saka: ‘Viss nāk no Tevis, un no tā, kas Tavš, mēs Tev esam devuši.’ Tomēr Dievs ļauj mums ar pašaieliedzīgām pūlēm parādīt savu pateicību par Viņa žēlastību, izplatot to arī uz citiem. Tas ir vienīgais veids, kā mēs varam izpaust savu pateicību un mīlestību pret Dievu. Viņš nav paredzējis citādi.” (Elena Vaita “Counsels on Stewardship” 18., 19. lpp.)

“Cik liela bija Dieva dāvana cilvēkam, un cik ļoti tā atbilst mūsu Dievam! Ar dāsnumu, ko nav iespējams pārspēt, Viņš deva, lai glābtu dumpīgos cilvēkdēlus un ļautu viņiem ieraudzīt Viņa nodomu un izprast Viņa mīlestību. Vai jūs ar savām dāvanām un ziedojumiem parādīsiet, ka nedomājat, ka kaut kas būtu pārāk labs, lai pienestu to Tam, kurš ‘deva Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet iegūtu mūžīgo dzīvību?’” (Elena Vaita “The Advent Review and Sabbath Herald” 1900. g. 15. maijs)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Vēl pārdomājiet 2. Kor. 8:9. Kāpēc Jēzus paraugs ir tik izšķirošs pārvaldības jautājumā?

2. Jņ. 3:16 norāda, ka Debesu valoda ir došana. Izlasiet Jņ. 15:13, Ef. 5:2, 25, Gal. 2:19, 20 un 1. Jņ. 3:16. Kas šiem pantiem ir kopīgs ar Jņ. 3:16, un kādu vēsti mēs tajos atrodam?

3. Pamatojoties uz 2. Kor. 8. – 9. nodaļu, kādi ir personīgie ieguvumi no došanas?

4. Papildus regulāru ziedojumu došanai ko vēl jūs varat darīt, lai atdarinātu Jēzus pašaieliedzīgo paraugu?